

Føroysk blaðetik

Tað kann harma ein at ansa eftir, at tað mangan í føroyskum bløðum verður tikið soleiðis til orðanna, at ein fær varhugað av, at tað sum um ræður er at dálka mótsøðumannin mest møgulegt, og so liggur sekin á, antin tað, sum skrivað stendur, er satt ella ikki. Mótsøðumaðurin skal avmyndað antin sum dögur ella devilssettur, ja helst sum bæði býttur og beistakendur. Tað er neyvan nakað føroyskt blað, sum kann siga seg heilt reinan fyri hetta, men mær tykir at Dagblaðið ber prisin. Nú halda tit, at hatta sigi eg bert, tí Dagblaðið týsdagin 15. august var so illa verðið við meg. Væl kann vera, at eg verði hvorki storri ella minni maður av tí, sum Dagblaðið skrivur um meg. Tað lættasta hevði sjálvandi verið at fylgt tí vanligu føroysku blaðetikkinu og kallað oddafiskar Dagblaðsins ikki bert fyri nula, men eisini fyri negativistar. Tó hetta fái eg meg ikki til at gera. Eg kann heldur ikki gera tað, um eg vil vera sannforður. Hetta er ikki min metan av teimum. Men sum t. d. Knút Vang og Hákon Djurhuus eru ikki nula, hvorki í føroyskum politikki ella á annan hátt. Eftir minari metan, so eru teir meira meðalmenn. Hovdu teir verið nula, so hevði tað verið nógv lættari hjá okkum sum teir mótsøðumenn teirra politiskt at sett teir skák mátt. Heldur ikki eru teir verri menniskju enn onnur. Teir eru, sum flest øll onnur, ið eg kenni, menniskju uppá gott og ilt, ja, eftir minari metan, er tað meira gott í teimum, enn ilt, so eg kann ikki siga annað, enn at persónliga, so dæmar mær báðar frálíka væl. Men politiskt eru vit ósamdir. Her haldi eg, at teirra metan er skeiv, og at min er røtt. Eg ivist á ongari løtu um, at javnaðarmannahugsjónirnar eru tær røttu, og mær tykir, at samtíðarsøga okkara prógvur, at lond ini, sum eru stjórnaði av javnaðarmonnum, eru tey sum hava ta bestu fyrriskipan og annars tey, sum eru best fyri seg komin í heiminum í dag. Tað kundi tó aldri fallið mær inn at meta teir, sum halda annað, sum dólgar ella

devilssettar. Eg veit fálvæl, at tað inn- an allar politiskar flokkar finnst flogvit, sum á ongum sinni ivast um, at júst teirra hugsjónir eru tær einastu røttu. Nú eru vit so væl fyrrskotin, at vit liva í einum frælsum samfelagið, har hvør einstakur ikki bert hevur loyvi til at hava sínar sermerktu hugsjónir, men hann hevur eisini loyvi til at tosa og skriva, tað hann vil, bert hann ikki ær skemmir mótsøðumenn sínar. Hesum eiga vit at geva far og minnst til, at ein stórir partur av heiminum hevur onnur kor at liva undir, og vit elga tessvegna ikki at fara so illa við tí frta orðinum, sum Dagblaðið ger tað hin 15. august í greinini: Hvat týðning hevur fólkatingsstarvið?

Tað er ongum føroyingi ókunnigt, at Dagblaðsmenn og javnaðarmenn eru ósamdir um henda spurning. Hákon Djurhuus, hann, sum tók starvið aftaná Tórstein, er aldri valdur inn á Fólkatingsið, og tað verður hann vónandi heldur aldri, men hann hevur eina aðra áskoðan. Eg skal viðganga, at eg skilji hana ikki, og eg lúri uppá, um nakar skilur hana. Tí hann var á Fólkatingsi, men hann gjørdi einki har. Hann valdi sjálvur at standa uttanfyri alt fólkatingsarbeiði.

Tað átti at verið dagblaðsmonnum kunnigt, at arbeiði á Fólkatingsi fer alt fram í nevndunum. Tað eitt mál kemur til viðgerðar í fólkatingssalinum, so er tað so at siga avgjørt. So vita allir flokkar, hvussu stemmað verður. Skal ein hava nakra ávirkan á málið, so skal tað vera gjøgnum nevndararbeiði. Tað er sagt mær, Johan Poulsen nevndi: tað eisini á veljarafundum frammanundan fólkatingsvalinum, at javnaðarmenn bjóðuð sær til at taka ein av teirra monnum burt úr teim nevndum, sum viðgjördu føroysk mál, og at geva Hákon Djurhuus hansara sess, men Hákon Djurhuus tók ikki av. Allir menn vita, at meðan Hákon Djurhuus var á Fólkatingsi, vórðu lógir gjörðar Føroyum viðvíkjandi, sum fólkaflokksmenn hava illkent Danir fyrri, men Hákon Djurhuus læt ikki við seg koma.

Tað er satt, sum Dagblaðið sigur, at tað eru ikki bert tær lógir, sum beinleiðis viðvíkja Føroyum, sum hava týðning fyrri Føroyum, men eisini summ. ar av teim, sum í fyrstu syftu bert kunna tykjast at vera fyrri Danmark. (Framhald á 3. síðu).

Eitt minniríkt kvøld

Mikukvøldið var kirkjukonsert í Havn Ein av teimum konsertunum, sum vit fara at minnst aftur á og sum vónandi fer at unnast okkum aftur.

Konsertsangarinna Ellen Højsted, ættað úr Hvalvík og hin kendi organisturin Finn Vidarø, somuleiðis av føroyskari ætt í fadirs ætt, vóru komin til Føroya at geva konsert.

Sangurin, sum Ellen Højsted so frálíka væl bar fram, hennara rødd er kend og hevur mangan ferðina gleitt okkum og hetta kvøldið ikki minni var frálíkur.

Finn Vidarø er fantastiskur í sínum spæli, tað var ikki smávægis hann kundi faa burtúrurguni, sjálvst um ikki øllum er lagað at vera við í tí bólk, ið dugir at skilja song og tónleik á hesi hædd, so má áðanast, at her var eitt títak, ið skarað so avgjort burtur úr tí, vit eru von við.

Í kvøld hava tey konsert í auluni í Havn.

Ungmannadeild NIOGT's í Havn

1936 — 26. august — 1961

Felagsformaðurin talar við veitsluborð

Í dag eru 25 ár liðin síðani Goodtemplarar settu á stovn serstakt ungmannarbeiði. Ungmannadeildin í Havn er ungmannafelag, sum flest øll munnu hava hoyrt gitið. Hetta felag hevur gjøgt um árin mangan savnað ungdomin í frálíka góðum felagsarbeiði.

Í frágreiðing um felagsarbeiðið, sum blaðið hevur fingið, sigur felagið frá, at tað nú hevur 200 limir, men at hetta bert er lítill partur av tí ungdomi, sum kemur inn um felagsins gátt gjøgnum árið, tí felagsarbeiðið er skipað soleiðis, at øll ungfolk kunnu luttaka.

Hetta er fráhaldsungmannafelag innan Goodtemplararósluna, eitt felag, ið Havnar býur kann vera stoltur av. — Goodtemplarasamtøkan hevur við hesum felag tikið lut í einum felagstátti, sum kanska ikki júst er aðalendamálið teirra, men sum hevur stóran týðning í samfelagnum. Her kann ungdomur koma

(Framhald á 2. síðu)

KLAKKSVÍK Í DAG

Nýggi skúlin vígdur í morgin

Kl. 3 í morgin verður hin nýggi skúlin vígdur, og um veðurlíkindini verða gøð, fer vísjan framuttandura — í skúlagarðinum. Kl. 7 á kvøldið verður dogurði í fimleikarhøllini fyrri innbodemum gestum.

Tað er Føroya próstur, J. Joensen, ið skal víga skúlan. Síðan verða ætlandi røður hildnar av N. Winther Poulsen, landsstýrsmanni, Wahl, rikisumboðsmanni, S. Petersen, soknarstýrisformann og Alex Sólstein, skúlastjóra, ið verður at taka imóti hesum prýðiliga bygningi, sum í øllum førum er á hædd við tíðarinnar krøv.

Hóskvøldið gjørdi Havnar býráð veitslu fyrri hetlandsku gestunum — ein ófóra hugnaglig veitsla, og veitslulagið var av tí besta. Borgmeistarinn røddi, sum allir, á enskum. Hann hevði í talu síni ynski um, at tað fór at eydnast okkum at fáa eitt far, sum kundi gera sambandið oyggjanna millum betri, soleiðis, at week-end túrar kundu verða gjørdir til Hetlands í framtíðini. Løgmaður røddi um felags norrøna fólkið, ífróttaleidari M. Holm, umboðsmenn fyrri fótboldsfelagini, Havnar hornørkestur og Kj. Mohr talaðu harnast.

Petur S. Rasmussen fekk silvurmerkt ífróttasambandsins, sum M. Holm tók til: »okkara elegantasti landsliðsmálmáður, ure. Brynjar Gregoriussen fekk gullmerkið, hann hevur fimm ferðir verið á landsliði, og Jákup L. Joensen fekk silvurnál.

Síðani vóru gávur handaðar bæði til Hetlendingar og til Føroya. Vegna býráðið handaði borgmeistarinn vakran málning av Ingálvi av Reyni til Lørvick bý. Hetta var ein frálík mynd av Tinganesi.

Ikki minni góða gjørdi Gággan veitsluna við sínum góða musikki.

Hetta var ein góður endi á vitjan Hetlendinga hesa ferð. Vit fara bert at vóna, at tað í framtíðini eydnast Hetlendingum at geva okkara monnum hardari mótsøðu á leikvøllum.

Tær nýggju skúlastovurnar eru 13 í tali, og aftrat teimum 3 serrúm, útgjörð við øllum tíðarhóskandi amboðum og hentleikum: náttúrufrøðistova, náttúrusøgu stova og seymistova. Viðari eru rúm til lærarafólkinu, skrivstovu til skúla- og varaskúlastjórna, sum í ár verður Ovi Frederiksen.

Enn er tó ikki liðugt. Skúlagarður skal víðkast munandi. nú øll skúlabørnin veru undir somu lon og ikki sum áður í 4 ymskum holum.

HETLENDINGAR vitjaðu henda vegin mikudagin, og vóru teir sera hepnir við veðrinum — ein av teimum fagrastu døgnum á sumrinum. Fótboldstýrin taptu teir 6—2, men hetta var kortin frægasta úrslitið á ferðini. Um kvøldið var samkoma í Tekniska skúla fyrri leikarunum frá báðum liðunum og Kl. hornørkestur, sum spældi undir dystinum.

JACOB JACOBSEN, vanligi nevndur Jákup millum Góðarnar, andaðist á Klakksvíkar sjúkrahúsi fyrst í vikuni. Jákup var føddur í Klakksvík í 1883, men búsettist í Svinoy, í seinastuni búið hann tó í Klakksvík. Á yngri árum ferdi Jákup skip í nokur ár.

Jákup var ein av trúgvu stuðlum javnaðarflokksins. Var soleiðis stillari hjá flokkinum bæði til lógtings- og fólkatingsval í mong ár. Fleiri ferðir var hann eitt av valevnum flokksins.

Vit lýsa frið yvir minni Jákupsar — henda trúgva og holla vin og stríðsfelaga, nú hann er farin.

NÁTAVEIDAN. Enn er ikki frætt frá nakrari stórvægis nátaveidu av sjónum, men her nordanfyri hava teir fingið ein hóp í björgunum, ja, so nógv sum teir hava tímað at borið til húsar heim.

Landskapping

Hetlandska fótboldslandsliðið hevur nú verið í eina viku í Føroyum, her teir hava leikað ein landskappingardyst, sum teir taptu við 6—1. Býliðið úr Lerwick leikti ein dyst móti Havnar býliði, og henda dyst vann Havnin 5—0. Í Klakksvík leikti hetta liðið móti Kf. og KI vann 6—2.

Tað kann kanska sigast, at tey føroysku liðini avgjört hovdu uppiborið at vinna hesar dystir, tí tey hovdu so nógv betri samanspæl, men í mun til spælið var sigurin helst væl so stórir. Málinu eru kortini tey ið telja, og eftir teimum verður sigurin roknaður, og Hetlendingar vóru ikki førir fyrri at gera mál, hóst teir mangan hovdu líkindi til tess,